

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra PALNATOKE

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter IV", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter IV*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 15. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl04val-shoot-idm140153724695376/facsimile.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter IV

HARALD.

Men, som jeg hører, Frænde!
Ei skilt dig ved det paa den bedste Maade.
En Helt, der løber stolt paa Skie, som du,
Er det just ingen Hæder, ingen Ære
At takke latterlige Hændelser
For Seieren. Thi varst du falden ei
Paa Bagen, midt i Sneen, som en Pebling,
Saa varst du neppe kommen, som jeg hører,
Uplukket hiem fra dette Julegilde.

PALNATOKE.

Slig Spot kan ikke træffe mig. Jeg haaber
Hver billig Mand, som kiender Kullen, indseer
Nødvendigheden af et saadant Fald.
At dette Fald ei blev min Undergang,
Det takker Guderne jeg for. Du vilde
Ydmyge mig: jeg fortrak, som det
En Dannemand sig sømmer, Døden for
Ydmygelsen. Hvis ei med min Bedrift
Du est tilfreds, da prøv den selv; og kommer
Du bedre fra den, vel, saa kanst du spotte.
Forresten, da nu Sagen er forbi,
Saa lad den ogsaa være glemt, Kong Blaatand!

HARALD.

Hvad Blaatand? Væmmeligt er for mit Øre
Sligt Øgenavn. Hovmodig stolte Mand!
Det veedst du. Harald Gormsøn vil jeg kaldes.

PALNATOKE.

Tillad mig at jeg kalder dig Kong Blaatand.
Det er en gammel Ret for Dannerfolket.

At give deres Konger slige Tilnavn.
En Konge drømmer ofte sig en Gud.
Da er det godt, at Navnet altid raaber:
Du est ei blot en Askurs Søn, o Konge!
Men selv en Askurs Søn med Feil, som Andre.

HARALD.

Du est saa næsedier, som hidindtil.
Dit Eventyr har endnu ei formaet
At knække Dristigheden.

PALNATØKE.

Odin lade

Det aldrig komme dertil, at en sund
Og ærlig Danske glemmer Dristigheden.
Da pløie Gefion før det stolte Sielland
I Havet ned igien med sine Øxne.

HARALD.

At glemme, hvad du est din Herre skyldig,
Det kalder du en Dyd, saavidt jeg mærker.

PALNATØKE.

Jeg glemmer ikke, hvad jeg skylder dig,
Fordi jeg mindes, hvad jeg selv mig skylder.

HARALD

hidsig.

Min Ære gaaer for din.

PALNATØKE

rolig.

Din Ære vinder

Ved at beherske frie Mænd, ei Trælle.